

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 407 din data de 16.09.2015

Dosar nr. 111/2015

Petiția nr. 1242/18.02.2015

Petent: V AM, C M, H Z, L R C, J B E

Reclamat: Spitalul de Psihiatrie Dr. Gheorghe Preda

Obiect: diferențe salariale în urma evaluărilor profesionale din anul 2009, realizate de către partea reclamată.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 VA M, C M, H Z, L R C, J B E prin reprezentant legal doamna AM-Cabinet de Avocatură, Județul Sibiu.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Spitalul de Psihiatrie Dr. Gheorghe Preda loc. Sibiu, str. Doctor Bagdazar, nr.12, Județul Sibiu.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții susțin că, au avut evaluări profesionale foarte bune în anul 2009 pe baza fișelor de apreciere și angajatorul nu a majorat salariile acestora, deși au obținut punctaje mai bune decât în anul 2008. S-a creat astfel o diferențiere salarială între asistenții principali.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 1242/30.04.2015, au fost citați petenții VA M, C M, H Z, L R C, J B E prin reprezentant legal, pentru data de 19.05.2015. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 2985/30.04.2015 a fost citat Spitalul de Psihiatrie Dr. Gheorghe Preda prin reprezentant legal, pentru data de 19.05.2015. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenții susțin că, se află în plin proces la Tribunalul Sibiu cu partea reclamată, pe motivul reevaluării anuale a performanțelor profesionale individuale realizată în noiembrie 2009. Acesta a menținut și în luna decembrie 2009, cuantumul salariului de bază al petenților, diminuat în noiembrie 2008 pe baza evaluării performanțelor profesionale individuale din septembrie 2008, fără a acorda creșterile salariale în baza art. 9,11 și 19 din H.G nr.150/1999. Așadar, partea reclamată, este acuzată de petenți de faptul că a creat o diferențiere între asistenți medicali principali și ceilalți colegi având funcția tot de asistenți medicali principali dar care, încasează un salariu mai mic cu 300-400 de lei lunar. “În raport cu rezultatele reevaluării din noiembrie 2009, care erau maxime, angajatorul era obligat să majoreze salariile subsemnaților conform H.G nr.150/1999, salariul trebuie să reflecte rezultatele calificativelor în acord cu art.9 din H.G nr. 150/1999, care reglementează aceste criterii”. “...angajatorul nu a respectat legea și nici nu a stabilit salariul de bază în limitele acesteia, cu aceeași funcție și cu aceeași calificare am cerut ca salariul de bază să fie egalizat. Indexările și majorările legale ni s-au aplicat la salariul de bază, dar fără a se face egalizarea acestuia”.

Sușinerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că, declarațiile petenților referitoare la scăderea salariului în urma fișelor de evaluare din anul 2008, sunt nefondate. Mai mult, referitor la faptul că în anul 2009, pe baza fișelor de apreciere, angajatorul nu a respectat prevederile art.9 din H.G nr.150/1999, în sensul că nu a majorat salariile petenților, deși au obținut punctaje mai bune decât în anul 2008, nu era o obligație. Creșterea salarială nu era impusă în mod imperativ. Reglementarea prin art.12 din H.G nr.150/1999, fiind permisivă, creșterea salarială fiind condiționată de încadrarea în cheltuielile de personal, aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli. „Legea nr.329/2009, privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, în vigoare la data de 12.11.2009, cu prevederi de măsuri de reducere a cheltuielilor de personal în sistemul bugetar pentru perioada octombrie-decembrie 2009, a obligat instituțiile publice să diminueze cheltuielile de personal, în medie cu 15,5% lunar, conf. Cap. III, art.10. Măsurile în ce privește diminuarea cheltuielilor cu personalul angajat, fiind stipulate prin acordarea de zile libere fără plată pentru o perioadă de până la 10 zile lucrătoare (angajatorul nu poate acorda zilele libere prevăzute la alin.(1, în zilele de sărbătoare legală), reducerea programului de lucru, modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute la alin.(1, se stabilește cu acordul salariatului, după consultarea organizațiilor sindicale sau după caz cu reprezentanții salariaților”.

4.3 Reclamatul declară că, într-un astfel de context, s-a aflat în imposibilitatea efectivă de a acorda în decembrie 2009, majorări salariale pe baza aprecierii anuale a salariaților, fiind obligat spitalul să se încadreze cu cheltuielile de personal în proporție de 83,59%. “Din cauza, constrângerii bugetare la finele anului 2009, nu s-a operat nicio reîncadrare ori creștere salarială niciunui salariat, pe baza evaluării profesionale, prin urmare nici petiționarilor”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petenților, deși au avut evoluări profesionale bune în anul 2009 pe baza fișelor de apreciere, angajatorul nu a majorat salariile acestora, deși

au obținut punctaje mai bune decât în anul 2008. S-a creat, astfel, o diferențiere salarială între asistenții principali.

Relativ la definiția discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.2. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.3. Colegiul reține din înscrisurile depuse la dosarul cauzei faptul că petenții reclamă o diferențiere salarială între angajații părții reclamate (asistenți medicali principali) care se află pe aceleași grade profesionale. Pe de o parte, petenții reclamă faptul că, în urma evaluărilor profesionale din noiembrie 2009, partea reclamată a menținut și în luna decembrie 2009, cuantumul salariului de bază al petenților, diminuat în noiembrie 2008 în urma evaluării performanțelor profesionale individuale din septembrie 2008. Așadar, reclamata în virtutea H.G nr.150/1999 care stipulează că, *creșterea salarială este condiționată de încadrarea în cheltuielile de personal, aprobată în bugetul de venituri și cheltuieli*, a menținut același salariu din anul anterior evaluării performanțelor profesionale individuale, respectiv 2008.

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că, diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză, nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că partea reclamată a creat o situație de discriminare între angajați aflați într-o situație profesională identică (asistenți medicali principali), potrivit art. 2, alin.1), din O.G.nr.137/2000 republicată. O atare prezumție, permite cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și fapta

părții reclamate, există un raport de cauzalitate ce determină un tratament mai puțin favorabil între părți.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2 alin.1), din O.G.nr.137/2000, republicată, (lipsă criteriu de discriminare și situație comparabilă).

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) V A M, C M, H Z, L R C, J B E prin reprezentant legal doamna AM-Cabinet de Avocatură, Județul Sibiu.

b) Spitalul de Psihiatrie Dr. Gheorghe Preda loc. Sibiu, str. Doctor Bagdazar, nr.12, Județul Sibiu.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Intocmit Rodina Olimpiu Consilier Juridic SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP